

Csoportprofil

Az osztály elnevezése: **Kulcs** – 2. osztály

Osztályom, a másodikos Kulcs osztály. Első óta tanítjuk őket tanítótársammal. Én matematikára, énekre, testnevelésre, ludensre (logikai társasjátékokra) oktatom őket. Az osztály létszáma 22 fő, a nemek aránya ideális, 11 lány és 11 fiú.

2 tanuló Izraelből származik, héber anyanyelvűek. Jól beszélnek magyarul, bár – különösen egyikük – küzdenek nyelvi nehézségekkel. Egy kisfiú apja angol, anyja orosz (szahar nemzetiségű); a családban az angol a közös nyelv, de a velük élő nagymamával csak oroszul tud kommunikálni. Magyarul az óvodában tanult, szókinccse még hiányos. 3 diákom magyar anyanyelvű, de „apanyelvük” angol, ezt használják otthon. Ők mindkét nyelven tökéletesen beszélnek. A csoport tagja egy örökbefogadott cigány kislány is. A család – és maga a gyerek is – nyíltan beszél a származásáról. Helyzetkezelésükkel kollégámmal együtt maximálisan egyetérttek. 3 fiú elvált szülők gyermeke, édesanyjukkal élnek, de az apák is aktívan részt vesznek az életükben. A családok többsége kétgyermekes, 3 háromgyerekes, 3 fiúnak nincs testvére. 1 kisfiú ikertestvére a párhuzamos osztályba jár.

Figyelemzavaros, hiperaktív, diszkalkulia gyanús, túlhallásos diák is van a csoportban. Tanulási képességük, munkatempójuk nagyon különböző.

Első osztályban 23 fővel indultunk, közülük 2 tanuló ismétli az elsőt. Egyikük iskola éretlen volt, másikuk vizsgálata még folyik, felmerült az enyhe értelmi akadályozottság. Tanév elején 1 új fiú érkezett, aki súlyos magatartási problémákkal küzdött, amelyek a lazább keretek, kevésbé szigorúbb szabályok között felerősödtek. Állandó személyes felügyeletet, ellenőrzést igényelt. Tőle félévkor pszichológusi javaslatra megváltunk. Hamarosan új diák érkezett a helyére egy nagyon erős, teljesítmény-centrikus iskolából, ahol rendkívül szorongott.

Iskolakezdés előtt egy kérdőívet küldtünk a szülőknek, melyben a gyerekek érdeklődéséről, legjellemzőbb tulajdonságairól, nevelési szokásaikról kérdeztük őket. A tanévet kirándulásokkal kezdtük, egyszer csak a gyerekekkel, egyszer együtt a szülőkkel. Így hamar sikerült jól megismernünk egymást. A kicsik az első pillanattól kezdve szeretettel és bizalommal fordultak hozzánk. A szülőkkel már nehezebb dolgunk volt, sok közülük határozott elképzeléssel bírt arról, hogyan kell nevelnünk, oktatnunk az osztályt.

A csoporton belüli kapcsolatok igen markánsan alakultak. Három kislány került a középpontba, ők folyamatosan minősítették, kritizálták a többieket, miközben közülük kettő is a harmadik, a *főnök* kegyeiért harcolt. Néhány hét alatt minden lány, de néhány fiú is behódolt ennek a kislánynak. Folyamatosan az ő társaságát keresték, eltűrték az uralkodását, mindent megtettek a kegyei elnyeréséért. Ő pedig rendkívül tehetségesen manipulálta a többieket. Saját hiányosságait, gyengeségét leplezte, védekezésből támadott. Sok-sok beszélgetés, szituációs játék, szülőkkel, iskolapszichológussal való együttműködés eredményeként másfél év alatt sikerült javítani a helyzeten. Még mindig ő a középpont, de már igyekszik alkalmazkodni a többiekhez, elfogadja mások irányítását is. A második évben a legokosabb, legtehetségesebb fiúból alakult egy hármas, akik terrorizálni kezdték a többieket. Érdekes, de nem véletlen: a három elvált család fia. Itt főleg a szülőket kellett meggyőzni, hogy ne a másik két gyereket hibáztassák a sajátjuk „elrontásával”, hanem ismerjék el a gyerek felelősségét, és keressük együtt a helyzet megoldását. Itt is láthatóak már eredmények.

Hála a kolléganőm által vezetett drámajátékoknak, egységes pedagógiai elvárásainknak, a tudatos munkánknak, hogy a gyerekek figyeljenek egymásra, segítsék egymást, egyre jobb a közösség, egyre fontosabb számukra az együttműködés, a közös játék. Példaadással és dicsérettel neveljük őket őszinteségre, a hibák belátására, egymás iránti türelemre.

Az órák nagy részén párban vagy csoportban dolgoztatjuk az osztályt. Ebben a tanterem berendezése is a segítségünkre van. A gyerekek egyszemélyes tanulóasztaloknál ülnek, amiket könnyen átrendeznek négyes csoportokat alakítva. Egy nagyobb hátsó asztalnál várja valami érdekes, gyakran meglepetés-feladat azokat, akik hamarabb elkészülnek a munkájukkal. A nagy szőnyegnek is szerepe van a közösség formálásában, a legfontosabb dolgokat ott összebújva lehet a legjobban megbeszélni.

Bízom benne, hogy az osztály pozitív magja tovább fog erősödni, egyre gyakrabban fordul elő, hogy egy kisebb vagy nagyobb csoport felnőtt segítség nélkül is megoldja a konfliktusukat, és tanítójuként elég lesz a stabil háttérrel biztosítani számukra.